

Урочасанитѣ отиватъ да се лѣкуватъ при баячки, които за това зематъ паница бистра вода, разравятъ огъня въ огнището и като изравнятъ пепельта, турятъ на нея паницата съ водата, зематъ съ дилафа живѣ вжгленѣ, турятъ го на кръсть презъ паницата на четирие мѣста и после го клатятъ надъ водата и причитатъ :

Урокъ седи подъ клепало,
 Урочица надъ клепало.
 Скокна урокъ, та хвана урочица
 За червени калци;
 Урочица му се молеше :
 „Пущи ме, уроче, живѣ да си!
 Азъ ще да се разтуря
 Като жени изъ черкова,
 Като прахъ по пжтя,
 Та ще ида въ пусити гори
 Дека слънце не грѣе,
 Дека вѣтъръ не духа
 Дека пѣтелъ не пѣе и т. н.

Това четене се повтаря нѣколко пжти и до като се чете вжгленѣтъ се клатушка надъ водата. Щомъ свършатъ първото четиво, изведнажъ пуцатъ вжгленѣ въ водата; следъ като изчетатъ втори пжтъ пуцатъ втори вжгленѣ и следятъ какъ се движи тя и какво образува спуснатиятъ вжгленѣ. Ако вжгленѣтъ плува — нѣма уроки; ако потъне, то показва, че има уроки и че тия уроки сж паднали на сърце; ако падне на дъното но изплува, показва че ще му мине; а ако потъне и не изплува, показва че мжчно ще му мине, или че никакъ нѣма да му мине.

Следъ като пребаятъ, дигатъ паницата и гледатъ какво се е образувало подъ нея; ако има дупка, показва че на болния се отвара гробъ; ако нѣма дупка, показва животъ и здраве. Отъ размжтената отъ вжглена вода омиватъ на болния очитѣ, главата, ржцетѣ, гърдитѣ и пр. и му даватъ малко да пийне отъ нея. Щомъ му мине, вѣрватъ че е отъ баянето; ако ли не може отъ веднажъ, повтарятъ го. Това баене съ вода и вжглища се казва „гасене вжглища“.